

U Beču danas, legalno ili ilegalno, živi više od 300.000 ljudi s područja bivše Jugoslavije: u toj je brojci razlog za svoje postojanje našla i mala knjižara u centru grada s naslovima autora od Andrića do Dežulovića

PIŠE: **MIRJANA DUGANDŽIJA**
MirjanaDu@eph.hr
SNIMKE: **DARKO TOMAŠ**

Obično kažem da naš čovjek, kad ne zna što bi, otvori kafanu. Ja volim odlaziti u kafanu, ali ne bih je znao voditi, pa sam otvorio knjižaru – kaže Miro Prstojević, s kojim razgovaramo u bečkoj Berggasse, u kvartu u kojem je mnogo malih kafića i galerijica, okruženi imenima kao što su Jergović, Ferić, Lovrenović, Velikić, Zec, Glavurtić, Karahasan... Prstojević je, naime, vlasnik bečke knjižare-galerije "Mi" u kojoj prodaje knjige i slike autora s prostora bivše Jugoslavije.

Krajem lipnja 1995. Miro Prstojević otvorio je knjižaru u jednom malom prostoru u prvom bezirku, samom središtu Beča, no nakon nekoliko mjeseci shvatio je da ljudi s područja bivše Jugoslavije zaziru od prvog

Bečki kutak za kn

bezirka, jer sve je ondje jako skupo. Sada se knjižara nalazi u sedmom bezirku. Riječ je o jednom od najljepših dijelova grada, kako kaže Prstojević. "Sve obiluje kulturnim događanjima, ondje je smješten Museumkvarter, Centralna gradska biblioteka, cijeli kvart ima mnogo malih kafea i galerija, prostor je na neki način boemski. U trgovačkoj ulici Mariahilferstrasse prostor pulsira i lako ga je naći..." U prvom susjedstvu knjižare nalazi se i Farkaš park u kojem je Irena Vrkljan smjestila radnju romana "Posljednje putovanje u Beč".

Tko su kupci U Beču danas živi 295 tisuća ljudi s područja Jugoslavije, podaci su bečke privredne komore. Na taj su popis uvršteni oni koji posjeduju austrijsku putovnicu i čiji je boravak u Beču legalan, no austrijska policija smatra da ilegalnih useljenika iz zemalja nastalih raspadom SFRJ ima između 20 i 50 tisuća. U Beču

ŠTO NAJVIŠE KUPUJU EGZILANTI

TOP 12 NASLOVA S PODRUČJA BIVŠE JUGOSLAVIJE

1. **Dejan Novačić:** SFRJ za ponavljače
2. **Ivo Andrić:** Na Drini ćuprija
3. **Miljenko Jergović:** Ruta Tannenbaum
4. **Dragan Velikić:** Ruski prozor
5. **Nenad Veličković:** Sahib
6. **Miljenko Jergović:** Mama Leone
7. **Miljenko Jergović:** Sarajevski Marlboro
8. **Veselin Gatalo:** Ja sam pas i zovem se Salvatore
9. **Meša Selimović:** Derviš i smrt
10. **Boris Dežulović:** Pjesme iz Lore
11. **Vesna Goldsworthy Bjelogrić:** Černobiljske jagode
12. **Vedrana Rudan:** Ljubav na posljednji pogled

studira i nekoliko tisuća mladih s prostora bivše države, a događa se i da druga ili treća generacija gastarbajtera, odnosno njihovi potomci žele naučiti jezik svojih predaka...

Miro Prstojević, sada pisac i knjižar, bio je novinar te grafički i novinski urednik u Oslobođenju. "Ja sam dijelom kriv za objavljivanje Krležinih sabranih djela u 50 knjiga koje je Oslobođenje realiziralo", ističe Prstojević. Iz Sarajeva je izišao krajem 1993., uz pomoć UNPROFOR-a i austrijske televizije. "Rukopis moje knjige 'Sarajevo, ranjeni grad' izišao je iz grada prije mene, ali je trebalo neko vrijeme da knjigu realiziram. Naime, većina izdavača htjela je tekst, ali bez fotografija. S jedne strane, tako je bilo jeftinije, s druge – fotografije su bile ratne, šokantne. Ja sam htio da djeluje monografski jer kad na televiziji gledate potresne snimke iz Gaze, možete okrenuti program, ali u knjizi, ako okrenete stranicu,

